

183/24. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2024. október 22.

A Bíróság C-652/22. sz. ügyben hozott ítélete | Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret

Az olyan harmadik ország gazdasági szereplői, amely nem kötött nemzetközi közbeszerzésről szóló megállapodást az Unióval, e területen nem hivatkozhatnak az egyenlő bánásmódra

Az Európai Unió és valamely harmadik ország között a közbeszerzésről szóló nemzetközi megállapodás hiányában e harmadik ország gazdasági szereplői nem hivatkozhatnak az e területet érintő irányelv¹ vonatkozó rendelkezéseire annak érdekében, hogy az Unióban a tagállamok vagy az ilyen megállapodás által kötelezett harmadik országok ajánlattevőivel azonos feltételek mellett vegyenek részt közbeszerzési eljárásban. Ezenkívül az Uniónak a közös kereskedelempolitika területén fennálló kizárólagos hatáskörére tekintettel a nemzeti hatóságok nem jogosultak arra, hogy az ezen irányelvben foglalt szabályokat átültető nemzeti rendelkezéseket alkalmazzák harmadik országok olyan gazdasági szereplőire, amelyek nem kötöttek ilyen nemzetközi megállapodást.

Egy horvát ajánlatkérő közbeszerzési eljárást indított két horvátországi várost összekötő vasúti infrastruktúra kiépítésére. A törökországi székhelyű Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret (Kolin) vitatta a szerződést egy másik ajánlattevőnek odaítélő határozat jogszerűségét. E kereset keretében a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság annak pontosítását kéri a Bíróságtól, hogy az ajánlatok benyújtására nyitva álló határidő lejárta után az ajánlatkérő szervek – a vonatkozó közbeszerzési irányelv értelmében – milyen körülmények között kérhetik az ajánlattevőktől az eredeti ajánlatuk helyesbítését vagy pontosítását.

A Bíróság határoz az elé terjesztett kérelem elfogadhatóságáról.

Megállapítja, hogy az Uniót nemzetközi megállapodások kötik bizonyos harmadik országokhoz – többek között a Kereskedelmi Világszervezet közbeszerzésről szóló megállapodásához –, amelyek kölcsönös és egyenlő módon biztosítják a gazdasági szereplők közbeszerzési piacokhoz való hozzáférését. Így a jelen ügyben szóban forgó közbeszerzési szerződésre alkalmazandó irányelv szerint a tagállamok ajánlatkérőinek az ilyen megállapodásban részes harmadik országbeli gazdasági szereplőket legalább olyan kedvező bánásmódban kell részesíteniük, mint az uniós gazdasági szereplőknek biztosított bánásmód. E harmadik országok gazdasági szereplői hivatkozhatnak ezen irányelv rendelkezéseire.

Ezzel szemben az olyan **harmadik országok gazdasági szereplői, amelyek** – Törökországhoz hasonlóan – **nem kötöttek ilyen nemzetközi megállapodást az Unióval**, nem vehetnek részt az Unión belüli közbeszerzési eljárásban azt elvárva, hogy egyenlő bánásmódban részesüljenek a tagállamok vagy az ilyen megállapodás által kötelezett harmadik országok ajánlattevőivel. Ugyanígy **nem hivatkozhatnak a vonatkozó közbeszerzési irányelv rendelkezéseire sem az érintett szerződés odaítéléséről szóló határozat vitatása érdekében.**

Végül a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a harmadik országok gazdasági szereplőinek a tagállami közbeszerzési eljárásokhoz való hozzáféréseinek kérdése olyan területre tartozik, amelyen az **Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik**. Ezért e hozzáférést illetően a tagállamok nem jogosultak általános hatályú, kötelező erejű jogi aktusokat alkotni vagy elfogadni, még akkor sem, ha az Unió nem fogadott el alkalmazandó jogi aktusokat ezen a területen.

Ilyen aktus hiányában az ajánlatkérő feladata, hogy esetről esetre értékelje, hogy indokolt-e közbeszerzési eljárásban olyan harmadik ország gazdasági szereplőinek részvételét engedélyezni, amelyek nem kötöttek közbeszerzésről szóló nemzetközi megállapodást az Unióval. Ha az ilyen gazdasági szereplő vitatja az eljárás lefolyását, keresetét csak a nemzeti jog, nem pedig az uniós jog alapján lehet elbírálni.

A Bíróság e tekintetben úgy ítéli meg, hogy **a nemzeti hatóságok nem követelhetik meg az ajánlatkérő hatóságoktól, hogy a közbeszerzési irányelv szabályait átültető nemzeti rendelkezéseket alkalmazzák az olyan harmadik ország gazdasági szereplőire, amely nem kötött nemzetközi megállapodást az Unióval.**

Következésképpen a Bíróság **az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet elfogadhatatlannak** nyilvánítja.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Kövesse a híreket!

¹ A vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről [helyesen: közbeszerzési eljárásairól] és a 2004/17/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i [2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv](#).